

Petra Radin
JUČER SAM SE SJETIO PLAVE

Tekst i režija Petra Radin
Premijera veljača, 2015.

Što je sljepoća? Fizičko obesvjetljenje i svijet u kojem boje poprimaju sinestezijske oblike stvarajući poseban 'kolorit', ili buljenje zdravih očiju i neprepoznavanje drugih i drugačijih. Ona fizička i najčešće 'gledana', najgora je onima kojima se dogodila, no ona druga, ona koja se ne vidi, a zasljepljuje svojim 'gledištima', razboljeva sve oko sebe i uvodi nas u mrak kroz koji ni sunce nema nikakvih šansi. Ova predstava je mala, ljupka prolaznica kroz vaše živote, izazovno odjevena da se okrenete za njom, ljubopitljiva i šarena pogleda, kako bi ste sat i nešto oćijukali sa općom dušom. Ona nema potrebe

za ljubakanjem, sa jeftinim i jedno-trenutnim ispreplitanjem prstiju, nema poriva da vas 'uštine za obrašćić' i probudi vam lažnu nadu u ljubav na prvi dodir, ona je kompozicija svih nas skupa, zagrljenih u Kazalište slijepih i slabovidnih 'Novi život', nas kojima je žao svih koji nas sažaljevaju, nas koji dobro vidimo kako nas ne-gledaju i prave od nas kasicu za milodare, a mjesta u dvorani ostavljaju praznima, jer nismo dostojni biti kazalištem.

Ana Prolić
ISPECI, PA RECI

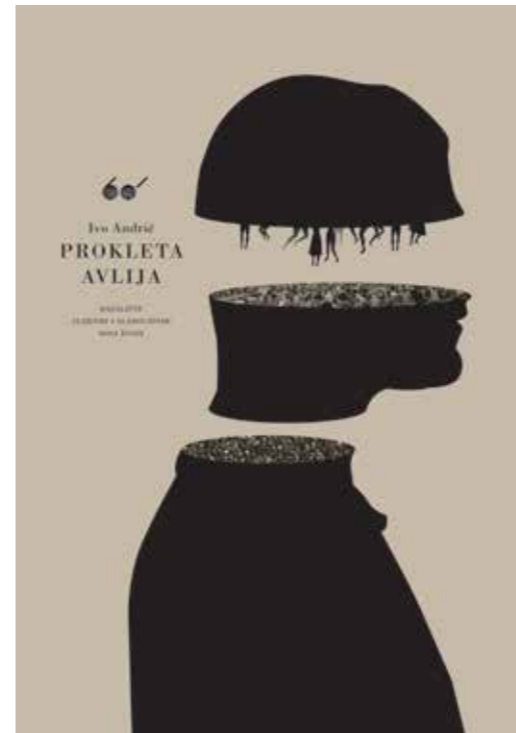
Tekst i režija Ana Prolić
Premijera rujan, 2012.

Draga mala publiko! Dragi Svi! Odlučili smo vaše mudre glavice povesti na dug i neobičan put, na razigrano lutanje kroz misli i mudrolije naših predaka, u izreke na kojima počivaju naše današnje navike i postupci. Pet poslovice koje najčešće susrećemo u našem svakodnevlju i njima se služimo kad hoćemo nešto definirati ili unasloviti, odjenuli smo u pet kratkih priča, te dobili kazališni kvintet bez presedana. Svih pet priča povezano je koreografijom iz koje se vidi kako su se nekoč poslovice prenosile s koljena na koljeno, iz uha u uho i kako su putovale kroz vrijeme i došle do nas.

Dob 4+
Trajanje predstave 40 min

Cilj predstave je pokazati mališanima narodnu mudrost i osvijestiti je u njihovim malim, mudrim glavicama. Pređi su nam ostavili bogatstvo koje ne smijemo zanemariti niti zaboraviti!

NAGRADA NA 13. MEĐUNARODNOM NAJ, NAJ, NAJ FESTIVALU, ZLATNA ŽAR PTICA – za posvećenost zajedništvu u kazališnoj igri

Ivo Andrić
PROKLETA AVLIJA

Redatelj Mario Kovač
Premijera listopad, 2016.

Pripovijest nobelovca Ive Andrića 'Prokleta avlija' poslužila je kao predložak našoj istoimenoj predstavi. Smješteni u Istanbulskom zatvoru, Andrićevi likovi, suočeni sa sporim proticanjem vremena, jedni drugima vrijeme krute najstarijim ljudima znanim vidom zabave – pripovjedanjem. U pričama živopisnih likova fra Petra, Haima, Zaimage, Ćamila i Alije kroz prizmu crnog humora isprepliću se teme izoliranosti, tragike i neminovnosti gorke sudbine, fatuma. Paralelno, skrivene od očiju svijeta, u ženskoj inačici 'proklete avlije', žene svojim tragičnim ispovijedima razbijaju zapadnjački romantiziranu sliku harema, svojevrsnog 'zlatnog kaveza', kao svilom i kadifom oмотanog raja

prikazujući stvarne sudbine uništene rodnom diskriminacijom prepoznatljivom u mnogim sredinama i dan, danas. U pokušaju da prikazemo motivom kruga vječni kotač bitka koji se uvijek i iznova okreće te ponavlja mrveći pred sobom mala ljudska bića, potražili smo konkretna scenska rješenja koja i na simboličkoj razini demonstriraju dotičnu repetitivnost. Dramaturginja predstave Sibila Petlevski, u želji da ostvari epski zamah osnovne linije priče, posegnula je za dodatna dva izvora teksto: nekoliko Andrićevih kraćih djela, ponajviše 'Put Alije Đerzeleza', te nekoliko narodnih pjesama i sevdalinki iz kojih narodna mudrost i iskustvo progovara brutalnom iskrenošću ne ostavljajući publiku ravnodušnom. Želja mi je bila sa ovom predstavom nastaviti istraživački put započet prije desetak godina sa Mittererovim 'Smrtnim grijesima', put po kojem s ansambлом Novog života pokušavamo naći svjetlo na kraju životnog tunela kojim svi mi zajednički kroćimo.

Vojin Perić
VIDIMO SE NA NETU

Tekst i režija Vojin Perić
Premijera studeni, 2016.

Je su li nam se životi ulovili u društvene mreže? Je li nam tehnološko blještavilo postalo horizont u koji buljimo, stalno očekujući neko novo čudo, nešto što će obogatiti naš virtualni svijet, a udaljiti nas od nas samih. Puni kafćii ljudi koji šute i bulje u ekrane, dopisuju se jedni s drugima na dva metra, šaljućii besmislene SMS-ove i video uratke, uvlaćii se jedni drugima u povjerljive podatke i hakirajućii ljubav. O svemu tome, ali i o puno drugih stvari govori predstava *Vidimo se na netu*, a vaša duhovna priprema za gledanje iste mora vas osloboditi predrasuda i

stereotipa, mora vas razveseliti i razmijati, tako da nakon, poželite još jednom, što je usporedivo samo sa istinskim doživljajem koji može iznjedruti jedino kazališna iluzija, uprizorena da nas otrijeznii od internetskog pijanstva.

Pero Budak
KLUPKO

Redatelj Željko Duvnjak
Premijera studeni, 2017.

Zavuzlalo se i zaplelo, iz zabune u zbunjenost, iz obmane u lakrdiju, pa niti se zna tko je kome što, niti tko koga i zašto, pri čemu čist račun biva krivo zbrojen, samo ljubav pušta korijenje kao svezvani plemeniti korov. Tako nekako, nikako da se složi slagalica koju u dobroj namjeri tetka Roža zavuzlava, dok joj u krilo na kraju svih krajeva, a igrom sudbine ne padne vlastiti bivši muž, pa se klupko nepredvidivo, ali samo rasplete i završi priču u općem zagrljaju svih sa svima. Komedija je to Pere Budaka, o noćnim prikradanjima pod prozore, sjedeljama i divanjenjima

uz rakiju, zdravicama i tračevima na kojima počiva život na selu prikraćujući vrijeme koje se ukorijenilo između navike i dosade. Pitka, ali ne i plitka priča koju morate pažljivo gledati, jer ako vam promakne jedan detalj, visit će vam tri-četiri upitnika iznad glave, pa ćete u čudu, pokušavajući uhvatiti nit vlastitog klupka dočekati kraj, prikraćeni za onu skrivenu duhovitost što vam je zbog nepažnje izmigoljila kroz prste.

Novi život, kazalište slijepih i slabovidnih, često je prikazivano fenomenom.

Društvenim, kulturnim i inim, kojeg treba isticati zbog njegovog specifičnog načina rada.

No, ovo kazalište, nakon gotovo sedamdeset godina rada, ali ne isključivo zbog kontinuiteta nego kvalitete i postojanosti njihova umjetničkog rada, ne treba promatrati kao fenomen nego kao trajno prisutnog sudionika kazališnog života sredine u kojoj djeluje.

Leon Žganec-Brajša,
KAZALIŠTE.hr

Kazalište slijepih i slabovidnih
'Novi život'

Šenoina 32, 10000 Zagreb
TEL 01 4812 066, 4812 502
teatar-slijepih@zg.t-com.hr
www.novizivot.hr

Ravnatelj
Vojin Perić

Tajnica
Marina Ćurić

Propaganda
Ana-Maria Perić

Oblikovanje
kuna zlatica

Fotografija na naslovnici
Jasenko Rasol

Dvorana
Scena Vidra
Draškovićeve 80, Zagreb

Grad Zagreb

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

KAZALIŠTE
SLIJEPIH I SLABOVIDNIH
NOVI ŽIVOT

SEZONA

2017

2018

